

פְּרִשְׁת שְׁמִינִי | ה'תשפ"ה

אָסוּר לָקְרָא בְּשַׁעַת הַתַּפִּלָּה | נָא לִשְׁמֹר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיוֹן

יִצְחָק אֶלְיָאָר ע"י בֵּית פִּכְסִיס שְׂכֻנַּת עֵין חַמֵּד - אֶבְרָהָם צִיִּין

לרפואת כל חולי עם ישראל ולרפואת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרִשְׁת שְׁמִינִי - טַמְטוּם הַלֵּב פְּשִׁקָּץ

"אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ השרץ ולא תטמאו בָּהֶם וְנִטְמַתֶּם בָּהֶם" (ויקרא י"א, מ"ג)

שהדבר היה תמוה בעיניהם.

הם גילו אחרי בדיקה יסודית כי השוחט האכילם נבלות וטרפות במשך שלוש עשרה שנה!

כששאלו את הרמב"ם מניין ידע על כך, השיב כי מכיוון שהוא מכיר את בני המדינה ההיא כאנשים ישרים וכשרים, הוא לא הבין כיצד הם שואלים שאלה כזאת שגובלת בכפירה.

הוא שיער כי טמטום ליבם נובע מאכילת מאכלות אסורות, שנאמר בזה "וְנִטְמַתֶּם בָּהֶם" (ויקרא י"א, מ"ג) וחז"ל דרשו (יומא ל"ט ע"א): "אל תקרי ונטמאתם אלא ונטמטם".

אולם גם זאת הוא לא הבין, כיצד יתכן שאנשים כשרים והגונים יאכלו מאכלות אסורות?

לפיכך הוא שיער כי השוחט הוא זה שמכשיל את כל בני המדינה, והם אינם יודעים על כך, ואכן כפי ששיער כך היה.

בשביל שנשמתנו תישאר טהורה וזכה ומסוגלת להכיל את קדושת התורה, עלינו להיזהר ולהישמר לא להיכשל בשום נדנד וחשש כשרות, קלה כבחמורה.

יהי רצון שכל אכילתנו תהיה בכשרות ובקדושה לעבודתו יתברך.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס שליט"א

חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

לעיתים אנחנו לא מסוגלים להבין עד כמה אוכל אסור מזיק לאדם גם כאשר הוא לא מודע לכך ואכל בהיסח הדעת.

הרמב"ן כתב (דברים י"ד, ג') בלשון זה: "כי המאכלים האסורים גסים יולידו עובי ואטימות בנפש".

בכל ספרי הקדמונים, ראשונים ואחרונים, אנחנו מוצאים התייחסות חמורה ביותר לעניין מאכלות אסורות.

תמצית דבריהם היא אחת- כי המאכלות האסורות החודרות לתוך גופו של האדם גורמות לו לקלקול רוחני בלתי הפיך; הן מעוותות את מידותיו, סותמות את צינורות השפע הרוחניים שלו, וגורמות לו לאבד את התשוקה ואש ההתלהבות בתורה ובעבודת השם יתברך.

מִן ראש הישיבה הגרא"מ שך זצ"ל סיפר שכאשר מִן הגאון רבי חיים מבריסק זצ"ל הזדמן לוורשה, ראה לראשונה את הספר החסידי הנוודע 'דגל מחנה אפרים'.

שם בפרשת עקב מביא ששמע מסבו מייסד תנועת החסידות, הצדיק רבי ישראל בעל שם טוב זצ"ל, כי פעם שלחו אלפי אנשים בני מדינה אחת מכתב חתום אל הרמב"ם במצרים ובו שאלו שאלה בעקרי האמונה.

בהתחלה הרמב"ם השתמט מלהשיב על שאלתם, ורק הורה לבדוק את כשרות השחיטה במדינתם. הם עשו זאת למרות

העלון מוקדש להצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי
מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי
יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה
רון אברהם וב"ב קסיר אפרים וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית
נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב
יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים
שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב
י.מ.ש. כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

דיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רותי בת סימי
תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר
עמית בת טובה יוסף בן רוחמה
נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט
אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית
מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו
טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה
שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית
אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי
שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה
אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית
נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה
נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניצרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניצרי בן פרחם- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה
סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה
אורן בן אסתר דינה בת מזל
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה
ליביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זהרה שאול בן סילביה
ענית בת רחל ברכה בנימין בן יקוט
רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה
רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
רונית בת סבריה קסנש בת דגטו
יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה
זהבה בת שושנה רייזל

26/04/2025

כ"ח ניסן תשפ"ה

פרשת שמיני

הפטרה: "יוסף עוד"- שמואל ב', ו'

ר"ת	יציאה	כניסה	י"ם
20:42	19:52	18:39	
20:40	19:51	18:58	ת"א
20:42	19:53	19:00	ח'פה
20:40	19:51	18:58	ב"ש

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה

העלון מוקדש לעילוי נשמת מרים בת שרה ע"ה

רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניצרי בן ימנה וגלית בת מסודי

שואל ומשיב בהלכה – ספירת העומר – חלק ב'

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

האם מותר להסתפר או לשמוע מוזיקה בימי ספירת העומר? מתי זמן של ספירת העומר והאם מותר לאכול לפני כן?

! שאלה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת:

! תשובה:

ימי ספירת העומר שבהם אנחנו נמצאים חל בהם אבל לאומי על עשרים וארבעה אלף תלמידי רבי עקיבא, שנפטרו בקיצור ימים ושנים. לכן אנחנו מחמירים על עצמנו ונוהגים דיני אבלות: לא מתחתנים, לא שומעים מוזיקה וגם לא מסתפרים עד היום שבו פסקו מלמות שהוא ל"ג בעומר (הספרדים מחמירים עד ל"ד בעומר לעניין נישואים ותספורת).

כאשר יש סעודת מצווה, כגון: ברית-מילה או בר-מצווה, שהוא היום שבו מלאו לנער י"ג שנה, מותר להשמיע מוזיקה. לעניין תספורת הראש וכן גילוח הזקן - יש להחמיר שגברים לא יתגלחו כלל. נשים מותרות בתספורת. מותר לספר ילדים קטנים. אדם שמוכרח להתגלח מכל סיבה שהיא, מוטב שיתגלח בערב שבת קודש לכבוד השבת. **בכל מקרה יעשה שאלת חכם לפני כן.**

המצווה היא לספור תיכף בתחילת הלילה אחרי צאת הכוכבים, לכן יברך מיד כשיזכור ולא ידחה את הספירה. בדיעבד יכול לספור עם ברכה כל הלילה עד עלות השחר. **מקורות:** שו"ע תפ"ט סימן י"ב.

יש אומרים שחצי שעה לפני השקיעה אסור לאכול ארוחה קבועה ורק אכילת עראי של פחות מ'כביצה' פת מותרת. אם התחיל לאכול, יש אומרים שכשיגיע זמן הספירה חייב להפסיק לאכול כדי לברך ולספור. יש אומרים שלא חייב להפסיק. טוב לברך ולספור ואחר כך ימשיך לאכול. **מקורות:** שו"ע תפ"ט סע' ד.

מותר לכתחילה לטעום פירות וכו' לפני ספירת העומר.

מי ששכח ולא ספר כל הלילה, יספור במשך היום עד השקיעה ללא ברכה ובליילות שלאחר מכן יספור בברכה. אם נזכר אחרי השקיעה לפני צאת הכוכבים (זמן צאת הכוכבים הוא שלוש עשרה דקות וחצי זמניות לאחר השקיעה), יספור מיד בלי ברכה. יש מחלוקת האם יכול לספור בשאר הימים בברכה. נוהגים להקל בזה ולכן יכול לספור בשאר הימים עם ברכה. **מקורות:** שו"ע תפ"ט סע' n-ח.

נוהגים לספור בתפילת שחרית את ספירת העומר ללא ברכה.

בטחון בבורא עולם

אבי מורי סיפר לי, כי לא מזמן הלך לנחם את בני הרב וסרמן מחיפה, יהודי צדיק שעלה מהונגריה. הוא שמע מפיהם את הסיפור הבא: בצעירותו הרב וסרמן עבד בקצביה גדולה שהיתה תחת בעלות אדם שאינו שומר תורה ומצוות, אבל הוא מכר בשר כשר.

ביום מן הימים הוא מגלה שבעל הקצביה הביא ארגזים של בשר לחנות ללא כל חותמת הכשר. הוא נבהל אבל שמר את הדברים בליבו. לאחר שעה קלה ראה אישה שהגיעה לקנות בשר, הוא ניגש אליה בשקט ואמר לה: "תדעי לך שהבשר היום לא כשר. אל תקני כאן!". האישה שמעה זאת, הודתה לו מקרב לב ועזבה את החנות.

בצד עמד אחד העובדים שאינו שומר תורה ומצוות. העובד שמע את הדברים ורץ להלשין לבעל החנות. האיש כעס מאוד על הרב וסרמן ופיטר אותו מיד. היתה זו שעת צהרים, הרב וסרמן הלך לאיזה בית כנסת סמוך להתפלל מנחה. שם השתכך לפני הקב"ה בתפילה שתהיה לו פרנסה בשפע ויוכל לגדל את ילדיו בדרך התורה והיראה. בסיום התפילה יהודי ניגש אליו ואמר לו: "ראיתי אותך בוכה כל התפילה, האם יש משהו שאני יכול לעזור לך?".

הרב וסרמן סיפר לו: "כעת פיטרו אותי מהעבודה. גם ילדי גדלים ואני מעוניין להעבירם לתלמוד תורה שנמצא בקריית מוצקין כדי שיקבלו מושגים של תורה ויראת שמיים, אבל אין לי כסף לגור שם ואין לי עבודה". אותו יהודי אמר לו: "אני קבלן ויש לי דירות שאני מוכר בקריית מוצקין, ממש סמוך לת"ת שאתה רוצה לשלוח לשם. אני מוכר לך את הדירה". הרב וסרמן אמר לו: "הלוואי, אבל אין לי כסף". אותו קבלן אמר לו: "קח דירה, כשיהיה לך כסף תשלם לי".

הרב וסרמן תמה מאוד: "למה החלטת לתת לי דירה?". הקבלן אמר לו: "היום אשתי חזרה לבית וסיפרה לי שהיתה בקצביה ויהודי אחד ירא שמיים ניגש אליה ואמר לה בשקט שהבשר טרף. לפי מה שהבנתי, זה היית אתה. לאדם קדוש שכזה שהיה מוכן לסכן את מקום עבודתו אני רוצה לתת דירה". כך הרב וסרמן קיבל דירה בקריית מוצקין. זמן קצר לאחר מכן בס"ד מצא עבודה מסודרת ומכובדת וזכה לגדל משפחה לתפארת. (מעובד מתוך 'קובץ גיליונות')

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email
מידי שבוע, שלח את כתובתך
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, חזק הגון,
חזרה בתשובה וכו' - נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084
כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו חיים
פנחסי בטל" 052-6329144
(הנייד באישור ועדה רוחנית)

הצדיק הרב שלמה שטנצל זצ"ל - נולד ב-י"ב כסליו ה'תרח"צ (1937). כשהיה בחור למד בישיבת 'תפארת ציון'. בהמשך למד בישיבות פוניבז' 'באר יעקב' וישיבת חברון. בשנת ה'תש"ל (1970) יזם והקים את המבחן הפומבי 'חתן המשנה', חידונים ארציים לנוער במשנה. בהמשך שימש כיו"ר מפעל לימוד משנה יומית והלכה יומית (כיום 'קביעותא'). שימש כראש ישיבת 'פורת יוסף' ברחובות וממקימי הוועדה למען השבת. היה מעורב במאבקים הציבוריים של הציבור החרדי, כגון: הקמת הפעילים, גיוס בנות, ניתוחי מתים, חילולי קברים, פרסומי שחץ, חילולי שבת ועוד.

גולת הכותרת במפעליו היה קירוב בחורי בני עדות המזרח לתורה הקדושה וללימוד התלמוד מתוך אהבה ומסירות רבה. השתייך לחסידות רדומסק. ענוותן עצום. התבטלותו של רבינו הייתה מפעימה. היה שגור בפיו המשפט: "אני – התלמיד שלך; ואתה – הרב'ה שלי". מאות ואלפי 'רב'ס' היו לרבי שלמה. שאף לתקן את מידותיו וגם עמל רבות כל חייו על כך. מחשבתו היתה על הזולת. נפטר ב-כ"ט ניסן ה'תשע"ג (2013). חי כ-76 שנים. ציונו בבית החיים של נציבי ישיבת פוניבז' בבני ברק.

אביו: ר' יונה (מייסד לימוד משנה יומית והלכה יומית). **אימו:** מרת שבע. **אשתו:** מרת נחמה (בתו של הרב משה הלוי לינשה, רבה של שכונת 'אחוזת שמואל' בחיפה). **ילדיו:** מרת רחל אביגיל, מרת מרים, הרב יונתן, הרב ישראל מרדכי, מרת אסתר. **מרבתי:** הגאונים ר' אליהו אליעזר דסלר (מח"ס מכתב מאליו). משגיח בישיבת פוניבז', ר' שמואל רוזנבסקי (ראש ישיבת פוניבז'), ר' חזקיהו משה שמואל שפירא (ראש ישיבת 'תאר יעקב'), ר' שלמה וולבה (מגדולי המשגיחים. שימש כמשגיח בישיבת 'באר יעקב' ובישיבת 'גבעת שאול').

הגאון רבי אליהו מן סיפר: "סיפרתי למרן הגאון רבי חיים קניבסקי זצוק"ל אודות רבינו: לפני עשרות שנים הרב שטנצל עמד בחנות 'ד עזרה' בבני-ברק לקניית מצרכים לשבת. לפתע הוא שומע צעקות רמות מכיוון הקופות. הרב פנה לברר על מה המהומה. הוא ראה אדם חילוני צועק בפראות על אברך חרדי צעיר עדין. החילוני איבד שטר של 50 ₪, סכום עצום באותם ימים. הוא האשים את החרדי בגניבה בטענה שדקות ספורות קודם לכן ביקש מהאברך לפרוט את השטר הגדול והלה ענה כי אין בידו סכום כזה. ניכר היה שהחרדי דובר אמת לאמיתה. החילוני מתוך מצוקתו, טפל עליו עלילה חסרת שחר. עשרות סקרנים התגודדו סביב הניצים כדי לראות איך יתגלגלו הדברים. רבינו לא היה מסוגל לראות את המחזה המביש. הוא שלף מארנקו שטר של 50 ₪, ניגש אל המתפרע ושאל אותו: "האם השטר הזה שלך?!"

החילוני נעץ בו מבט זועם ועוין, תפס את הכסף ופנה לדרכו ללא כל אמירת סליחה ותודה. רבינו ביקש לצאת ולהיעלם מהמקום, אבל אדם שראה מהצד את המתרחש עצר אותו ושאל: 'כיצד אתה מרשה לעצמך לתת למתפרע חילוני סכום כה גדול במתנה בשעה שהוא כלל לא יודע מזה וחושב שהשטר שלו וקרוב לוודאי שבהמשך יגלה את השטר המקורי בתיקו או בבגדיו?! בפרט שאני יודע שעתה אין לך את האפשרות לקנות את המצרכים שרצית?'. הרב השיב בפשטות: 'מצוות "ואהבת לרעך כמוך" נדירה כגון זו – יקרה לי הרבה יותר!'. פניו קרנו מאושר ומאהבת-ישראל. הוא התבייש על שגילה מעט מגישתו האצילה ומיהר ללכת לבית המדרש". מרן הגר"ח זצוק"ל הגיב בהתרגשות רבה: "יותר מזה כבר לא צריך להגיד דבר נוסף על ר' שלמה שטנצל".

מכתבי-ידו של רבינו נאחזו לומדים על שאיפותיו בתיקון המידות: "להיות שומע ומקבל 'פנימיות' ו'הרגשה' של אחרים גם אם קטנים ממני כביכול. אל תבטח על ה'מבינות' שלך, אלא למד מכל אדם! – איזהו חכם? **הלומד מכל אדם!** להיות אוהב הנבראים ודורש טובתם להידיבקותם בה' וטובתם הגשמית. **"לא לראות חסרון בשני!"** כל חסרון שאני רואה – צריך להיות מיד בתפילה לבורא עולם שיתקן את זה. **"עצוב"** – להתפלל שה' ימלא את חסרונו וייתן שמחה בליבו. **מידה רעה** – להתפלל שיידבק בה' וממילא תסור המידה הרעה. לא לחשוב על הרעים ועל מפלתם הגשמית אלא – **"אהבת צדק ותשנא רשע"**. הקב"ה בחר באברהם אבינו ע"ה משום שניסה ללמד זכות אפילו על רשעים גמורים. **"ענווה ושפלות פותרות כנראה את כל בעיות האדם"**: כשאני מכיר שאני השפל מכולם וכולם גדולים ממני מכל סיבה שהיא, עקב מעלת הזולת וקוטני – הרי שאיני רוצה להיות גדול מהשני, וממילא אין תחרות עם אף אדם. בכך אני מקבל גם את עצמי וגם את השני".

בערב פסח של שנת תשס"ח התקיים אירוע נדיר שמתרחש אחת לעשרים ושמונה שנה: מעמד 'ברכת החמה'. רבינו הלך לבית המדרש 'משכנות-יעקב' הסמוך לביתו, שם התקיים המעמד לאחר התפילה כשאליו נלווה נכדו הצעיר בן העשר. לפתע, בעוד הריקודים מתחילים, הוא חש ברע. תוך שניות איבד את שיווי משקלו וצנח לקרקע כשהוא נחבל קשות בפניו ובגופו. בבדיקות שנערכו לאחר מכן התברר כי באותה השעה עבר אירוע מוחי. תוך דקות ספורות יללות של אמבולנסים ניסרו את הרחוב. כוחות הצלה נהרו למקום כדי להעניק לו טיפול רפואי ראשוני. הנכד שהיה אחוז בהלם עמד בצד בלי יכולת להגיב. לפתע רבינו סימן לו לגשת אליו, כי ברצונו לבקש ממנו דבר מה. הנכד ניגש בחשש וראה את סבו חיוור כסיד, גופו רוטט ורועד, ועל פניו מסכת חמצן גדולה. הוא התקרב לשמוע את דבריו ושמע אותו ממלמל במאמץ מספר מילים שנקטעו שוב ושוב עקב החולשה בה היה שרוי: "בבקשה, תלך לסבתא ותאמר לה שאני מרגיש מצוין. אין לה כל סיבה לדאגה ולחשש. מדובר בחולשה חולפת ורק הפנו אותי לבית-החולים לבדיקות פשוטות". זה מה שהטריד את רבינו בשעה קשה זו. (הסיפורים מעובדים מאת הרב יצחק סילמן)

גמ"חים \$6,000 עבור השכירות ועבור חובו של אהרל"ה. לאחר מכן התגלתה אצל בני בן השלש, בעיה חמורה שהצריכה ניתוח רפואי פרטי בעלות \$6,500. שוב נכנסתי למסע של הלוואות נוספות.

בערב ר"ה הייתי עם כל הסכום. קבעתי תאריך לניתוח בשבוע שאחרי סכות. הטמנתי את השטרות בתוך מגבת קטנה והנחתי אותה על מדף גבוה בחדר הכביסה. הודעתי לאשתי שהכסף לניתוח מונח שם כדי שתפקח עליו בשבע עיניים.

באותו ערב ראש השנה אני מקבל טלפון מאחותי. היא ביקשה שאלווה לחברתה סכום של \$6,000 עד ערב סכות. המחשבות התרוצצו בתוכי. אחר כך השבתי לה: "אין לי כח לעמוד בניסיון הזה. אני חייב את הכסף. כבר נפלתי בפח פעם אחת. בבקשה הנחי לי". ובזה סיימתי את השיחה.

בימי ראש השנה נקיפות מצפון ניקרו בתוכי. במוצאי ראש השנה לא יכולתי להישאר אדיש. התקשרתי לאחותי ואמרתי לה שאני מסכים להלוואה. קבענו שהלוואה יבוא למחרת בבוקר. כאשר באתי להכין את ההלוואה גיליתי שהמדף ריק.

קפאתי במקומי וזעקתי: "היכן המעטפה?". לפתע אשתי נזכרה שהילדים ניקו שם בערב החג וזרקו את הקופסא עם המגבת לצפרדע השכונתית. תוך שניות ספורות, כבר הייתי בתוך הצפרדע שעדיין לא התפתה. אני מתבוסס בתוך כל הלכלוך, מחפש אחרי המגבת.

לאחר חצי שעה של חיפושים, הרמתי את ידי לשמיים ואמרתי: "ריבונו של עולם אני יודע שהכל לטובה, אתה רוצה ללמד אותי שפלות והכנעה, שאני אשען רק עליך, עזור לי להישאר איתן ורגוע מתוך אמונה מחלטת בך, שאני יתרומם על ידי הניסיון הזה, ולא חלילה ההפך".

הרגשתי שרוח חדשה נכנסת בתוכי. המשכתי לחפש כאשר אנשים רבים מביטים בי. אחרי שעה של חיפושים מצאתי את הכסף ב"ה! התחלתי לרקוד משמחה. אלמלא הייתי מסכים להלוואה לא הייתי מודע לבעיה. עוד באותו היום הלוואתי.

בערב סוכות ההלוואה שבה לידי. שעתיים לפני החג אהרן ברמן הגיע אלי כשבדיו חמש אלף דולר ואמר: "תסלח לי, אתה יודע שהסתבכתי, אבל אתה הראשון שמקבל ממני חזרה".

אחרי סכות, שעתיים לפני הניתוח ביצעו בבני צילומים אחרונים בהם גילו ב"ה שבני בריא לחלוטין ולא זקוק לניתוח. המנתח הישר לא ביקש כסף ואני שבתי לבית מודה לה' מתוך הכרה שכשנותנים לזולת לעולם לא מפסידים. לפעמים הקב"ה מנסה אותנו בניסיונות קשים כדי לרומם אותנו עלינו להישאר חזקים באמונה מתוך ידיעה שה' יתברך צועד עימנו תמיד בכל צעד ושעל והוא פועל את הכל למען טובתנו הנצחית.

להלן סיפור מופלא המעובד מתוך העלון 'מתיקות הפרשה'. יש בסיפור זה כדי ללמד אותנו כי כאשר האדם עומד בניסיון, אז הוא יוכל לפעמים להבין עד כמה זה היה לטובתו ולתועלתו.

משה דוידוביץ הוא אדם שחי בדקדוקי עניות. הוא מספר: אני לא מאחל דקדוקי עניות אפילו למבקשי רעתי. אבל כשמתבוננים מבינים שעם העוני אפשר להשיג לב נשבר קרוב ותלותי בה' יתברך.

החברותא שלו אהרן ברמן. גם אצלו הפרנסה לא מצויה ברווח. אבל הוא מסתדר יותר טוב ממני. יש לו דירה משלו לו ועבודה טובה. אני גר בדירה שכורה ומשכורתי נמוכה.

משה דוידוביץ סיפר: ערב אחד ר' אהרן מתקשר אלי ואומר: "אני צריך אותך דחוף בארבע עיניים". באותו ערב התיישבנו שנינו במרפסת ביתי הקטן והשכור.

"תקשיב טוב", ר' אהרן אמר, "יש לי מצוקה קטנה. אני חייב הלוואה דחופה של 5,000 דולר" - "אהרן, אתה צוחק עלי? בקושי יש לי 50 שקל ואתה מבקש ממני \$5,000?"

"לא משה, לא ביקשתי ממך הלוואה. אני רק רוצה שתחתם לי ערבות על השטר של בעל הגמ"ח". חתמתי לו בלי לברר הרבה. סמכתי עליו שהוא אדם אמין.

בוקר אחד אחרי חצי שנה ללא הודעה מקדמת אהרן נעלם מהכולל. רק לאחר שלושה ימים נודע לי שהוא עבר לגור בעיירה דרומית בשכירות.

"מעניין", הרהרתי, "הוא לא הודיע לי דבר. גם הפלאפון שלו מנותק". יומיים לאחר מכן פתחתי את תיבת הדואר. שם המתינה לי מעטפה. כששלפתי את הדף מתוכה חשכו עיני: 'מר משה דוידוביץ, הנך ערב קבלן של אהרן ברמן. הלוואה מתחמק מלשלם את חובו. הנך מתבקש לסור לבית הדין על מנת לשלם את החוב'.

נשימתי כבדה עלי. מהיכן אני משיג את הכסף הזה? חשתי כוויית ענק שצרבה את ליבי. נתתי אמון מלא בחברי, ועתה הוא בגד בי. ניסיתי למצוא כף זכות אך לשווא.

בסופו של דבר נסעתי לדרום. אחרי מספר שעות של בלוש בס"ד הצלחתי לאתר אותו יוצא מאחד הבניינים. כשהוא ראה אותי פניו קפאו. שאלתי אותו: "אהרל"ה, מה עם הכסף? שלם את החוב!".

הוא ענה: "משה, אין לי כסף. כמה מעסקי קרסו. הבנק עיקל את כל אשר לי". חזרתי לביתי שבר כלי. הבנתי שמוטל עלי לשלם את החוב.

התרוצצתי במשך כמה ימים. הצלחתי להשיג בס"ד דרך

לע"נ

תנצב"ה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שבת בן אסתר אטון זצ"ל וילד יחיאל בן יוסף ז"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברוך דב ז"ל אביבה בת איירן ע"ה גאולה בת טובה ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה אברהם בן יונה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל מסעוד בן יקוט ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל מזל בת שמעון ע"ה חי זיזי בן קלרה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה רחל רפאת בת השמת ע"ה יוסף בן פרח ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל יוסף בן פרח ז"ל מאיר בן נעמי ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דוד בר חסיבה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה אורה בת נעימה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה אלון בן סעדה ז"ל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורביה רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל